7.

# MEDICINÆ
## LAUDATIO

*PISIS PUBLICE HABITA*

IN CELEBERRIMO GYMNASIO

A. D. XII. Kal. Apr. A. C.

MDCCXXVII

AB ANTONIO COCCHIO

FLORENTINO

Ibid. pub. Med. Theor. Prof.

LUCÆ MDCCXXVII

Typis Dominici Ciuffetti.

*Superiorum Permiſſu.*

NEmo eſt ni fallor doctiſſimi Patres, ornatiſſimi adoleſcentes, qui non aliquando putaverit parum amice nobiſcum egiſſe naturam, quæ dolori percipiendo nos adeo obnoxios effinxerit. Verum rem penitus inſpicienti illico patet homines doloribus moveri ita ut ſi eſſent illius omnino expertes, neceſſe foret vel inertia interire, cum ab eo, & appetendi, & refugiendi, & omnino rerum gerendarum initia proficiſcantur. Tantum abeſt doloris vacuitatem maximum eſſe bonorum, quod nonnulli voluerunt, ut potius velut certum exitium horrere eam homines debeant. Hinc neceſſario artes prodiere, quarum unaquæque vel incommodo levando, vel libidini explendæ, quæ & dolor quidam eſt, comparata, & inſtituta fuit. Cum vero nullus adverſa valetudine dolor acrior, aut incommodum gravius afficere hominem poſſit, omnium maxime quæ ſo-

 lertis

lertr ingenio excogitata ſunt, ſemper, & ubique Medicinam deprehendimus mature, & ſedulo excultam, cuius ope labefactus vigor reſtitueretur. Multiplici tamen, & longa obſervatione opus fuiſſe exiſtimandum est, unde præcepta ad artem efformandam elicerentur, ideoque non una ætate nec a paucis hominibus, ſed ubi diuturna felicitas, & res-publica recte conſtituta, atque opibus pollens literarum ſtudia fovere valuit, plurium ſeculorum conatu, & induſtria Medicina inventa, & aucta fuit. Cuiuſmodi ea fuerit apud vetuſtiſſimas gentes, quarum monumenta periere, etſi non omnino cognoſcatur, conticere tamen eſt non admodum fuiſſe abſimilem ab ea quam nunc habemus, non enim commentis hominum nititur, ſed veritate, idest rerum natura, quæ ſedulo inquirentibus tandem ſe ipſa prodit. Innumeræ ſunt cauſæ quamobrem gens una ſæpe ingenii gloria omnibus antecellat, quas recenſere non eſt huius loci, at omnium certa quot novimus populorum Græcos ſolertia ſcientiaque præſtantiſſimos fateamur oportet. Quorum ſtudia a Romanis maioribus noſtris ob regionum fortaſſe propinquitatem, & aut bello, aut pace conſuetudinem olim recepta, & exculta, & una cum eorum im-

perio

perio, & ſermone late per terras diffuſa, ad nos uſque manarunt. Ideoque Europa longe plus quam reliquas orbis optimis artibus, & diſciplinis, etiam nunc ornata eſt, & inſtructa, quæ Græcam omnes originem agnoſcunt. Triginta ferme ſunt ſæcula, ex quo Medicinam primum Græcos excoluiſſe compertum habemus, adeout per centum omnino, & quinquaginta hominum ſoboles, quaſi per manus tradita ad nos devenerit. Quamquam vero non unaquæque progenies pari eam ſtudio proſecuta fuerit, ſed perpaucæ admodum ætates longe diſtantibus temporibus, aliquod ei incrementum attulerint, in multiplicem adeo rerum cognitionem Medicorum ſcientia exolevit, totque præclaris artium inventis ad morbos noſcendos, aut curandos utitur, ut vere medicus homo, vel permagno aliorum cœtui doctrinæ laude comparandus videatur. Non enim ſatis fuit Medicinæ profeſſoribus malorum genera, quibus humanum corpus afficitur, & auxilia quæ probavit uſus addiſcere, ſed ſecundæ, & adverſæ valetudinis cauſas in obſcuro poſitas inveſtigandi cupidine incenſi, altius quædam agitare conati rerum quoque naturæ cognitionem ſibi vendicaverunt. Etſi vero in hac parte ſapientiæ parum fortaſſe profecerint, cum

 abdi-

abditæ morborum origines, liquido intelligi nequeant, ut olim animadvertit ſummus philoſophus, & Medicinæ peritiſſimus Democritus, non ideo tamen abſtiſtere inceptο continuo territi ſuſtinuere. Verum cum nihil ad rerum naturam detegendam magis conducere viderent, quam ex rebus perſe inveſtigatis maximam materiam ad occultarum cognitionem afferre, & peculiaribus obſervationibus, quam plurima comperta habere, ut eſſe aliquando inſtrumento poſſint ad eliciendam ubique veritatem, improbo, & conſtanti labore plura ſimul & graviſſima ſtudia aggreſſi ſunt. Hinc incedere corpora mortuorum, eorumque viſcera, atque inteſtina diligentiſſime ſcrutari, & ut admirabilis fabrica membrorum hominis apertius intelligatur, vivas animantes inciſas conſiderare, & ſubtiliſſima plantarum vaſcula. Et quoniam ubique liquores canalibus influentes deprehenduntur, vel ſolidarum partium nitus, oportuit movendi, & reſiſtendi vires metiri, adeoque altiores diſciplinas, a quibus hæc & acutiſſime, & abſcondite diſſeruntur, medendi ſcientiæ ſuppetias ferre. Cum autem non tantum corporis actiones, & morborum cauſæ explicandæ, ſed & omnium quæ nos quoque modo afficiunt, & unde remedia petuntur

tur naturæ noſcendæ viderentur, & tota naturalis hiſtoria excolenda fuit, & Chemia admirabilis illa ars paucis ante nos ſæculis ex orta traducenda ab inanibus, quibus diu implicita fuit aurum faciendi tentamentis, ad corporum omnium quæ ſenſu percipiuntur, & coerceri poſſunt elementa reſolvenda, & vires inveſtigandas. Quæ quidem naturæ rerum contemplatio ita valet ad artificis ingenium excitandum, ut minime mirum eſſe debeat ſi philoſophiæ univerſæ neminem aptiorem medico liceat invenire. Unde vetus conſuetudo eſt jam uſque a Græcis ducta, eaque nobiliſſimi hujuſce celebriorumque Europæ gymnaſiorum firmata conſenſu, ut medicina, ſapientiæ pars habeatur, & utriuſq; inſignibus tirocinio functi adoleſcentes omentur. Sed cum ea quæ ab antiquis olim, vel nuper a vicinis gentibus, ingenio claris, & literarum gloria, quæ diu tota noſtra fuit, inventa, & memoriæ tradita ſunt libris non uno ſermone ſcriptis contineantur, medicos oportuit plures linguas ediſcere. Græcam, quidem præcipue, a qua omnis doctrina, & initia accepit, & plurima habet nomina, & cujus ope Medicina maxime increvit ob diſertiſſimorum hominum monumenta, & avorum noſtrorum memoria ab alluvie, & ſitu pur-

purgata fuit, quibus a barbaris obruta diu negleċta, & immunda iacuerat. De latinis vero literis ſupervacaneum eſt dicere, quarum laus hæc ſingularis, quod univerſum terrarum orbem pervaſerint, ut longe remotæ gentes, quas inter nulla unquam fuit, aut ſermonis, aut legum, aut morum victuſque communitas facillimo nunc negotio latine ſcribentes meditationes commutent, unaque poſſit Latina cenſeri a communi humani generis lingua minime abeſſe. Huius vel maximus in Medicina uſus eſt, cum perpauci admodum ſint e ſapientiæ profeſſoribus, qui non putent ut eſt rerum naturam invenire difficile ita nefas eſſe ubi invenerint in vulgus emittere. Cum ſæpe luſtraverim animo admirabilem hanc compoſitionem diſciplinæ in eam ſententiam adductus facile ſum, quam nonnullis clariſſimis viris videram placuiſſe, medicos ſcilicet, ut aliis fortaſſe liberalium doctrinarum ſectatoribus opibus, & auctoritate concedant, ſibi certe maximam multiplicis eruditionis laudem iure quodam proprio vindicare. Quod ſi tanto opus eſt inſtrumento in medicinæ ſcientia comparanda, tanto concurſu honeſtiſſimorum ſtudiorum, tanto artium comitatu, cui quæſo Auditores ſalutaris hæc profeſſio non videatur maxima

eſſe

eſſe hominibus emolumento? Non hic memoro quæ Medici docti ſermones utriuſque linguæ iuvandis literarum ſtudiis effecerint, cum manibus omnium terantur antiquorum ſcripta vel ab iis edita, vel enarrata. Neque de commentariis eorum verba faciam, quibus ſigna, numiſmata, cælata opera, aliaque præclara antiquitatis monumenta diligentiſſime explicata ſunt, quorum uſum atque præſtantiam noſſe nobilibus ingeniis digna nunc merito doctrina exiſtimatur. Hæc licet magna, & ad hiſtoriam illuſtrandam apprime facientia, videri tamen alicui poſſint feſtiva, & venuſta, & eorum qui eruditos oculos habent oblectamenta in humanam vero felicitatem minime conducere. Hanc igitur tantum in animo habentes perpendamus oportet, quid ad eam conferre valeat una aut altera ex iis diſciplinis, e quibus conſtare vidimus Medicinam. Animadvertite quæſo auditores, quanti hominum referat, vel unius rei naturam, & vires indicare. Exemplo ſint Americanæ gentes, quas duobus ante nos ſæculis popularis quidam noſter primus adiit ſuoque nomine appellavit. Quamobrem iis nullæ fuerint utiles artes, nulla fere vitæ commoda, omnium feracem terram incolentibus, non aliam cauſam invenio,

quam ignoratam ab iis viliſſimi cujuſdam lapidis, ferri ſcilicet naturam. Quidquid libeat de ingeniis hominum, & præclaris artium inventis ſentire, in hac noſtra orbis terrarum parte, ubi rerum ad uſum copia, & naturæ cognitio certare videntur, ſi ferrum omnino in deſuetudinem veniret, non dubito quin paulatim in ſqualorem, paupertatem, & inſcitiam priſcarum Americæ gentium laberemur. Adeo ut qui ferri primus monſtravit uſum de hominibus optime meruiſſe, vere parens artium, & auctor opulentiæ cenſendus videatur. Stirpium naturam cognoſcere, nervos eſſe atque artus agriculturæ quis non videt, qua nihil melius, nihil uberius, nil æque univerſo hominum generi ſalutare, & ſine qua longe quam millies minores, e terra fructus perciperentur. Ab animantibus vero innumera ſunt hominibus auxilia, alimenta, veſtes, inſtrumenta ad belli, & pacis opera, oblectamenta, & laboris ſolatia. Quorum omnium etſi præcipuos uſus tam longa ætas oſtenderit, multa tamen ſunt minuta, & abſcondita, quæ ſingulari ſedulitate detegi poſſunt ab iis tantum quorum opera, & ſtudium in hiſce verſatur, & quæ artium facultatem mirifice adaugeant. Quam multa a medicis conquiſita, & colle-

cta

cta ſunt de omnium animantium genere, ortu, membris, ætatibus, quam multa de ſtirpium natura, omniumque fere rerum quæ gignuntur, e terra cauſis atque rationibus! Ut autem facile appareant commoda quæ ſola chemia vitæ, & luxui afferre poſſit ſat erit animadvertere multas eaſque nobiliſſimas artes ab ea ſumere materiam, & operationes, & inſtrumenta. Hæc pictores aptiſſimis ad colorandum pigmentis inſtruit non aliter parandis, hæc lanas, & ſerica fulgentiſſimis, diuque hærentibus coloribus imbuere docuit, hæc vitra elegantiſſima conficere, quibus nil ſplendidus, nil ad arcendas aeris injurias aptius, nil ad munditiem accomodatius. Chemiæ ope funduntur metalla, ducuntur, & in uſus humanos molliter formantur, eſculenta, & multiplices variæque potiones facillime parantur, & conſervantur. Quæ omnia nullo negotio a chemia perficiuntur poſtquam a medicis pertractata ea luce gaudet ad quam illorum ſtudiis evecta eſt ut philoſophiæ, & Medicinæ potiſſimum ut facti inſerviret. De Mathematicis diſciplinis, quas excolere medicum oportere diximus, cum tota Medicina qua chemia non eſt in doctrina motuum, & ponderum verſetur differendum hic non puto, quanti ſcilicet ad opera hominum ſint

 adiu-

adjumenti, peculiari enim bono Etruriæ fato contigiſſe video, ut nullus fere ſit e noſtris adoleſcentibus, qui ſe literis ſedulam navare operam profitentur, qui doctus non ſit geometriæ ſaltem elementa. Adeo firmiter noſtrorum hominum animis tandem fixa hæc inſedit opinio, rudem, & expertem geometriæ ineptum omnino eſſe cuiuſcumque generis meditationibus. Animadvertere tantum hic non fuerit alienum, maximam, & veterem Medicinæ intercedere cum mathematicis diſciplinis neceſſitudinem, idroque plurimos utratumque laude inſignes viros & antiqua, & nuper elapſa præſertim ætas vidit. Inter quos duo potiſſimum memorandi veniunt ſui ſæculi ornamenta, & celeberrimæ huius ſcholæ clariſſima lumina Galilæus, eique longo proximus intervallo Borellius. Quorum ille Medicinæ primum deditus abreptus continuo fuit ad edita illa ſapientum templa, inſatiabili quadam e cognoſcendis rebus voluptate, alter ad explicandas naturales corporis actiones, in quibus diu fruſtra laboraverant medici primus lucem prætulit, & ſecurum iter aperuit. Quæ quidem omnia ad hominum felicitatem plurimum facientia ut non ſint ipſa Medicina, videtis tamen Auditores iis ſtudiis inni-

qua-

quibus eſt medendi ſcientia conſtituta, ideoque aſſerere non dubitaverim eas gentes opibus præpollere, & vitæ commodis præſtare in quibus, & plurimi, & ſolertiſſimi Medicinæ dent operam. Quantum autem emolumenti ex his ſtudiis ars ea ſalutaris accipiat, quæ morbis auxiliatur, & ad quam univerſa Medicina collineat neminem dubitare crediderim aliquando. At ſentio, & doleo veterem parentis Hippocratis querimoniam haberi quodammodo, & noſtris temporibus poſſe, Medicinam artium omnium præclariſſimam ob artificum inſcitiam, & eorum qui hos iudicant temeritatem iam cæteris artibus longe poſthabendam. Non deſunt qui ſe medicos profitentes non ſolum medicamentis, aut incuria necem plerumque civibus afferunt, ſed quaſi funeſto in eos odio flagrarent, in lethalem errorem rapere omnes conantur, multiplicem doctrinam eſſe Medicinæ detrimento. Quodque mirum videatur ſententiam ratione firmare ſatagunt, tanta eſt hominum ſtultitia, quæ eam maxime labefactare deprehenditur. Dicunt enim ſolum uſum oſtendere quomodo ſit morbis medendum. Non equidem inficior plurimum in omnibus artibus valere uſum, eoque potiſſimum naturæ cognitionem comparari, immo,

&

& prima ſciendi initia a ſola experientia proficiſci. Videndum tamen eſt num quid præterea opus ſit ut rite experimenta quævis obſervare valeamus. Verſantur omnium oculis ſidera, æternamque pulchritudinem oſtendunt, ſed quis quæſu diſcreta ſpatia, orbium magnitudinem, circuitus, tempora, concurſus novit, præter eum qui ſolerti inſtructus ingenio, & graviſſimis diſciplinis excultus cœlum percurrere animo aggreſſus eſt? Cum tot ſint mala, quibus humanum corpus afficitur, tam multa ea præcedant vel conſequantur, tanta inſit varietas, & ſimilitudo, tamque celeriter prætereat occaſio, cuiuſcumque vel rudis ingenii eſſe exiſtimamus, continuo quid rei ſit iudicare, & inter innumeras obſcuraſque notas certam morbi cognitionem elicere? Cumque tot remedia, & medendi modos variis ætatibus multæ gentes expertæ ſint, cum differant pro natura locorum genera Medicinæ nil intereſſe putabimus ſi eum qui aliquid tentaturus eſt, & auxilii origo, & hiſtoria non ſefellerit? Quod ſi quis æque ad experiendum aptos rudes doctoſque medicos contendat, an pari eos ſtudio experimenta perſequi dicet, quorum hi rerum occultiorum contemplatione, ſemel illecti labores, & pericula libentiſſime obe-

obeunt, illorum contra ingenia, qui ſint obvis paucisque rerum formis contenti vel ſomniatis viribus creduli, incultu ſocordiaque torpeſcunt. Sint vero pariter, & uſui idonei, & exercitati rudes doctique medici, quod tamen longe ſecus eſſe oſtendimus, acris illa mentis via, & ut ita dicam ſagacitas, cuncta celerrime cogitans, & illico quod probandum ſit maxime in unaquaque re dijudicans, nemini dubium eſſe poteſt quin exercitatione, & conſuetudine iudicandi augeatur. Quam quidem animi facultatem maxime vigentem medico opus eſſe liquido apparet, quod medicina tota ſit ars conjecturalis, neque reſpondeat ei plerumque non ſolum conjectura ſed experientia. Is vero hac mentis virtute præſtare exiſtimandus erit, cui plurima dabitur occaſio probabilitatem æſtimandi in his quæ intelliget, is ſcilicet qui ſæpiſſime meditatur, totuſque eſt in explicatione naturæ. Doctus igitur medicus longe quam rudis ad experiendum aptior, ad plura exploranda ſolertior, peritiam adhibendam inſtructior deprehenditur. Hinc eſt fortaſſe, quod mirifici illi ſapientiæ obtrectatores tutam per experimenta veritatis inveſtigationem neglexerint, totque futiles ſententias medendi ſcientiæ miſcuerint vitrea fracta, & ſomniorum inter-

temperamenta. Vera Medicina, quæ morbos curat iis omnibus mittitur, quæ nobis ſunt ſuperius expoſita. Quæ cum ſint tantæ hominibus utilitati minime mirum eſſe debet, ſemper egregium medicis honorem privatim & publice habitum fuiſſe precibus, obſequio, muneribus, inſignibus, imaginibus. In veterum libris memorantur ampliſſimæ mercedes, quibus a Græciæ populis, ab Aſiæ regibus, a Romanis principibus conducebantur Medici; & immenſæ propemodum opes, quas eorum aliqui adepti ſunt. Audivimus quam ſplendide, quam erudito luxu nonnulli vixerint illuſtres medici, e quibus unum liceat honoris cauſa nominare hujus præclaræ quondam Academiæ ornamentum Hieronymum Mercurialem, cujus omnia magnifica, & fere privatam conditionem excedentia celebrantur. In noſtramet Urbe novimus laudabiles ſibi quoſdam fortunas ſola Medicina paraſſe, & in beata Britannia vidi medicos, quorum ſi domus apertiſſimas, maximeque hoſpitales, lautas epulas, refertiſſimas bibliothecas, pretioſa cimelia, munificentiam, & literarum, & artium patrocinium ſpectemus, non ipſi artifices, ſed regum æmuli videantur. Neque divitiæ ſolum oſtendunt, quanti facere cogantur homines

Medi-

Medicinam, ſed & inſignes familiaritates, quibus principibus viris conjuncti, clariſſimi plerique medici fuere. Celebretur eudàx ille Alexandri de medico fiducia, quo etiam amico ſummo uſus eſt, notique regum, & optimatum neceſſitudine, convictu, & hoſpitio, non minus quam doctrinæ gloria Ereſiſtratus, Herophilus, Aſclepiades, Muſa, Gelenus. In ipſa noſtrorum Principum eula doctiſſimos medicos novimus, & in edito ſemper honoris loco, & in lauta, ec bene eucta parte fuiſſe. Nec præmia tantum, & culture potentium amicorum ſunt Medicis delati honoris argumente, ſed imitatio quoque ſtudiorum quæ multi e ſummis viris delectati ſunt vehementiſſime iis probari ertem oſtendit. E ſapientibus quidem excoluiſſe Medicinam compertum habemus præclariſſimos quoſque, Pithagoram, Democritum, Platonem, Ariſtotelem, e regibus Achillem eiuſque effinem, & gloriæ æmulum Alexandrum, Dionyſium ſeniorem, Mithridatem, Attalum, Iubam, & quod mirum fortaſſe videatur ab ipſo M. Catone pertractata fuit, cuius auctoritati Triumphus, eique Cenſure minimum conferunt, tanto plus in ipſo eſt, & cuius tamen ſeveriſſimi ſenis etiam num. exiet acerbum de medicis iudicium. Scio

equi-

equidem nonnullos probrum obiicere Medicinæ, quod ſolam hanc Græcarum artium exercere Romana gravitas non tulerit, eamque pauciſſimi Quiritium attigerint. Verum ſi dicere fas eſt quod ſentio, glorioſiſſimæ gentis venia, hoc ideo factum eſſe crediderim, quod nimium ſubtilibus, longiſque diſciplinis Medicina conſtaret Romanorum ingenio minime aptis, quibus datum a natura fuerat non vincere ſcientiæ lauda, ſed regere imperio populos, & morem pacis imponere. Honores vero Medicinæ publice habitos recolenti, occurrit ſtatim Æſculapius, qui quoniam adhuc rudem, & vulgarem hanc ſcientiam paulo ſubtilius excoluit in Deorum numerum receptus eſt. Hippocrati civitatem, coronam auream, & victum ei poſteriſque publice dandum, quin & divinos honores, quos Herculi, decreverunt Athenæ. Viſuntur, & hodie numiſmata a Cois percuſſa, vultu Hippocratis inſignia, pluraque a Smyrnæis, illuſtrium medicorum nomine ex Eraſiſtrati ſectatoribus, quorum apud eos gymnaſium quondam nobiliſſimum fuiſſe memoratur. Antonium Muſam Romani annulo aureo donarunt eique ſtatuam ære collato iuxta ſignum Æſculapii ſtatuerunt. Non hic recenſendas puto immunitates me-

dicis

dictis Rerum publicarum decretis, aut Cæſarum conſtitutionibus datas, & privilegia irrogata, quæ videre eſt in Juriſconſultorum libris. Nec vos præterit Arabum Reges penes quos aliquando terrarum imperii pene ſumma fuit maxim feciſſe medicos, quorum, & conſilio, & miniſterio uſi ſunt, nec affinitatem refugerunt. Quæ de utilitate Medicinæ, & dignitate diximus Auditores ea forte ſunt, quæ ſolertes animos ad ejus ſtudium capeſſendum allicere valeant, at incredibilis quæ inde uſurpatur voluptas mirum quam vehementi ſit incitamento vel ſola ad longam difficilemque artem adipiſcendam ſummis ingeniis, & præter laudem nullius avaris. Sentiunt omnes innata quadam animi vi pulchritudinem, idest voluptatem ex rerum unitatis ſimul & varietatis contemplatione percipiunt. Quæ quidem unitas atque varietas propemodum ad infinitum perductæ in maximis mundi partibus eniteſcunt, & mira rapiunt dulcedine terræ cœlique menſorem, ita ut ei longiſſimæ ineundæ & ſubducendæ rationes jucundiſſimæ videantur. Nec minus illa ſimilitudine, & varietate conſtans forma reperitur, in minoribus naturæ operibus, ut videre eſt in arborum & herbarum innumeris fere generibus, in quibus tamen admiran-

randa ineſt congenerum naſcendi, fruticandi, ſtructuræ, coloris, ſeminum ſimilitudo. Animantium vero quanta varietas eſt in figuris in his quæ intus incluſa ſunt, in motibus, cum tamen unitas maxime appareat in deſcriptione vitalium viarum, & reſpiraminum, totque motus, atque conatus ſola muſculi contractione perficiantur. Hanc quidem in omnibus naturæ pulchritudinem non poteſt non habere ob oculos quotidie medicus, qua fit ut in graviſſimas meditationes, & labores iucunde & alacriter incumbat. Si vero ſit illi vehemens cognitionis amor, omnium mentibus inſitus, quo non æque tamen omnes agi videmus, dici non poteſt quanta perfundetur voluptate e cognoſcendis abditis rerum cauſis, quas ad rem medicam pertinentes diſciplinæ demonſtrant. Quod ſi ita eſt ut Medicina tanto ſit ſtudioſis & oblectamento, & honori, & rei publicæ utilitati, pergite ut facitis adoleſcentes, atque in id ſtudium, in quo eſtis acriter incumbite. In eo certè gymnaſio degitis hoc temporis quod ingenuis artibus, ſtudiiſque literarum dare decreviſtis, quo nullibi terrarum aptius eſt ad doctrinam faciliime quærendam. Non tam quod Principum noſtrorum munificentia bibliothecis, horto, theatro

airo inſtructum, ſed quod plurimi intereſt, eorumdem providentie, doctiſſimorum hominum delectu refertum ſit. Quorum ſapientie ſumme eſt comitate coniuncta adeo ut eos conveniendi, & rogendi vobir ſemper pateat occaſio. Horum exemplo, præceptis, conſiliiſque debeo, quod nobiliſſimam medendi diſciplinem ſingulari quodam emore, eb ineunte ætate proſecutus fuerim, quo iucundè impulſum me ſenſi, ut nonnihil ad eam aſſequendam ſtudii, & induſtriæ afferrem, eique iter libenter ingrederer, quo rem eliquem apud exteras gentes, & empliſſimum nunc domi honorem ſumma optimi Principis liberelitate nectus ſum. Mihi ſene nihil obtingere pòterat optatius, quam clariſſimo huic cætui edſcribi, ſplendidoque huic muneri præponi ducendæ per longum, & difficile Medicinæ ſtudium Etruſcæ iuventutis. Quibus quidem partibus implendis, ut vires mihi fortaſſe non ſuffecerint, volontas cetie unquam, & ſedule opere non deerit.

58351